

Heer van de sabbat

***Sleutelvers: "Want de Zoon des mensen is Heer van de sabbat."
Matteüs 12:8***

***Geselecteerde Schrift
Matteüs 12:1-8***

Het vierde gebod dat God door Mozes aan Israël gaf, zegt: "Gedenk de sabbat door hem heilig te houden. ... Op die dag zult u geen werk doen." (Exodus 20:8-11). Het Hebreeuwse woord "sabbat" betekent "rusten". De Tien Geboden vormden de basis van het Verbond der Wet, dat voor elke Jood verplicht was.

Maar tijdens Jezus' bediening waren veel religieuze leiders formalistisch geworden en voegden ze onlogische, door mensen gemaakte beperkingen toe aan de geboden die God had gegeven, in plaats van de werkelijke betekenis en principes van elk van Gods instructies te onderwijzen. Jezus verweet dit en, verwijzend naar de religieuze leiders, zei : "Ze binden zware, logge lasten en leggen die op de schouders van anderen." Matteüs 23:1-4

Een voorbeeld hiervan staat in onze les, toen de Farizeeën de discipelen van de Heer beschuldigden die, toen ze op sabbat door een tarweveld liepen, wat korrels in hun handen hadden gewreven en die hadden opgegeten omdat ze honger hadden (Matteüs 12:1). De Farizeeën beschouwden dit als een overtreding van de sabbat. Jezus verklaarde dat zij niet ongehoorzaam waren geweest aan het sabbatsgebod en zei: "De sabbat is voor de mens gemaakt, niet de mens voor de sabbat." (Marcus 2:27). Hij haalde toen aan wat David had gedaan. In een noodsituatie had David voor hem en zijn mannen wat van het toonbrood gevraagd dat op de sabbatdag van de tafel in de tabernakel was gehaald en dat alleen Joodse priesters mochten eten. Zij waren niet schuldig tegenover God. Matteüs 12:3,4; 1 Samuël 21:1-6; Leviticus 24:5-9

Jezus bevestigde vervolgens tegenover de Farizeeën zijn autoriteit om de Wet te interpreteren, door te zeggen dat er hier iemand is "die groter is dan de tempel." (Matteüs 12:6). (Matteüs 12:6). Als zijn eniggeboren zoon was Jezus de spreekbuis van God en daarom de juiste leraar om de werkelijke betekenis van de Wet voor de Joden uiteen te zetten, inclusief de betekenis en de principes met betrekking tot de sabbat. (Johannes 12:49,50; 14:10; 17:8). Onze Heer wees erop: "Als jullie geweten hadden

wat dit betekent: Ik zal Mij ontfermen en niet offeren, dan zouden jullie de onschuldigen niet veroordeeld hebben." (Matteüs 12:7; Hosea 6:6). Met andere woorden, als de Farizeeën hier acht op hadden geslagen, zouden hun gedachten barmhartiger zijn geweest, in lijn met Gods principes, en dit zou hen ervan hebben weerhouden om zijn discipelen te veroordelen, die niet schuldig waren aan enige overtreding van het gebod van de sabbatdag.

Veel van Jezus' wonderbaarlijke genezingen tijdens zijn aardse bediening werden op de sabbatdag gedaan. (Marcus 1:21-27; 3:1-6; Lucas 13:10-17; 14:1-6; Johannes 5:1-17; 9:1-16). Dit was een voorafschaduwung van het genezingswerk dat Hij voor de mensenwereld zal doen tijdens de grotere sabbat, het Messiaanse tijdperk. Jesaja 35:5,6,10

Een persoonlijke les die we uit dit verhaal kunnen trekken is deze: kritisch zijn of het vinden van fouten duidt op een gebrek aan barmhartigheid, een gebrek aan liefde. Hebben wij de geest van liefde die "geen kwaad denkt", die het kwaad niet vermoedt, geen fouten in anderen zoekt en hen geen kwade motieven toeschrijft? (1 Korintiërs 13:5). Iemand merkte ooit wijs op: "Fouten zijn dik waar de liefde dun is." Paulus schreef: "Liefde is de vervulling van de wet."

(Romeinen 13:8,10). Het bezit van liefde blijkt uit barmhartigheid jegens vrienden, broeders, mensen en zelfs jegens onze vijanden. Laten we deze belangrijke les van onze Heer Jezus ter harte nemen en ernaar streven om deze dagelijks in ons leven toe te passen.